

Vise afsunget
ved
Ålborg-Nørresundby kredsens 75-års jubilæum

Mel: Stakkels Hanne

Mon I husker stakkels Hanne,
der i døden måtte lande,
kun fordi hun turde ikke
sige nej, men bare nikke,
Da var kvinden som en lilje,
fin og sart, men uden vilje.
Mandens vilje, mandens vilje
var jo lov i hver familje.

Der er sket en masse siden
vi fik stemmeret med tiden.
Kvinden gik på barrikaden
og bar skilte gennem gaden.
"Lige still'nger" sang Gyrithe,
"Ingen tvill'nger" lød fru Thit te',
"bare titte, bare titte
til hinanden ov'r en snitte."

Ja, de stred med løftet pande
men hvis vor tids lille Hanne
nu vil gøre karri'ere
og begejstret går i lære,
får hun, li'e fra hun begynder,
mindre løn end Danmarks sønner.
Sine sønner, sine sønner
Danmarks stadig bedre lønner.

I et brus af slør og myrter
hun en dag til altret styrter,
men så snart der er sagt amen,
bli'r de to beskattet sammen.
Og til nytår går den sande
virk'lighed -å op for Hanne.
Stakkels Hanne, stakkels Hanne
må sin bryllupsdag forbande.

Hun får svære næringssorger,
det er hårdt at være borger,
hvor man hylder det system, a'
koner ej får eget skema.
Men i selvangiv'lsens stunder
må hun gerne skrive under -
skrive under - hvilket under -
på gemalens! Hanne grunder.

Og hun samler lange lister
og går til vor statsminister,
der jo efter tidens tone
har en selverhverv'nde kone.
Men hr. Krag til Hanne brummer:
"Også Helles bommelommer,
bommelommer vår og sommer
ligger bedst i statens lommer!"

Men her er en mand til stede,
der til vores store glæde
har respekt for, hvad vi laver,
og går ind for børnehaver.
Han beundrer kvinders orken,
oh, hans sjæl er ren som Korch'en,
Morten Korch'en, Morten Korch'en
- vor's borgmester tror på storken.

Og så har D.K. i Lis en
førsteklasses kraft i spidsen.
Hun kan tale for de svage,
hun er formand, ægtemage,
eks-minister og en god mor.
At gå i Lis Groeses fæ r,
Groeses fodspor, Groeses fodspor,
skal man ha' forstand og mod for.

Mangen tapper nordjysk kvinde
prøver på at ligne hende.
Så der mangle lidt i ho'det,
har vi da i al fald mødet.
Og vort frihedstræ vi vander,
'il vort samfund loven danner,
loven danner, loven danner
ens for Hanne'r og for hanner.

Kay